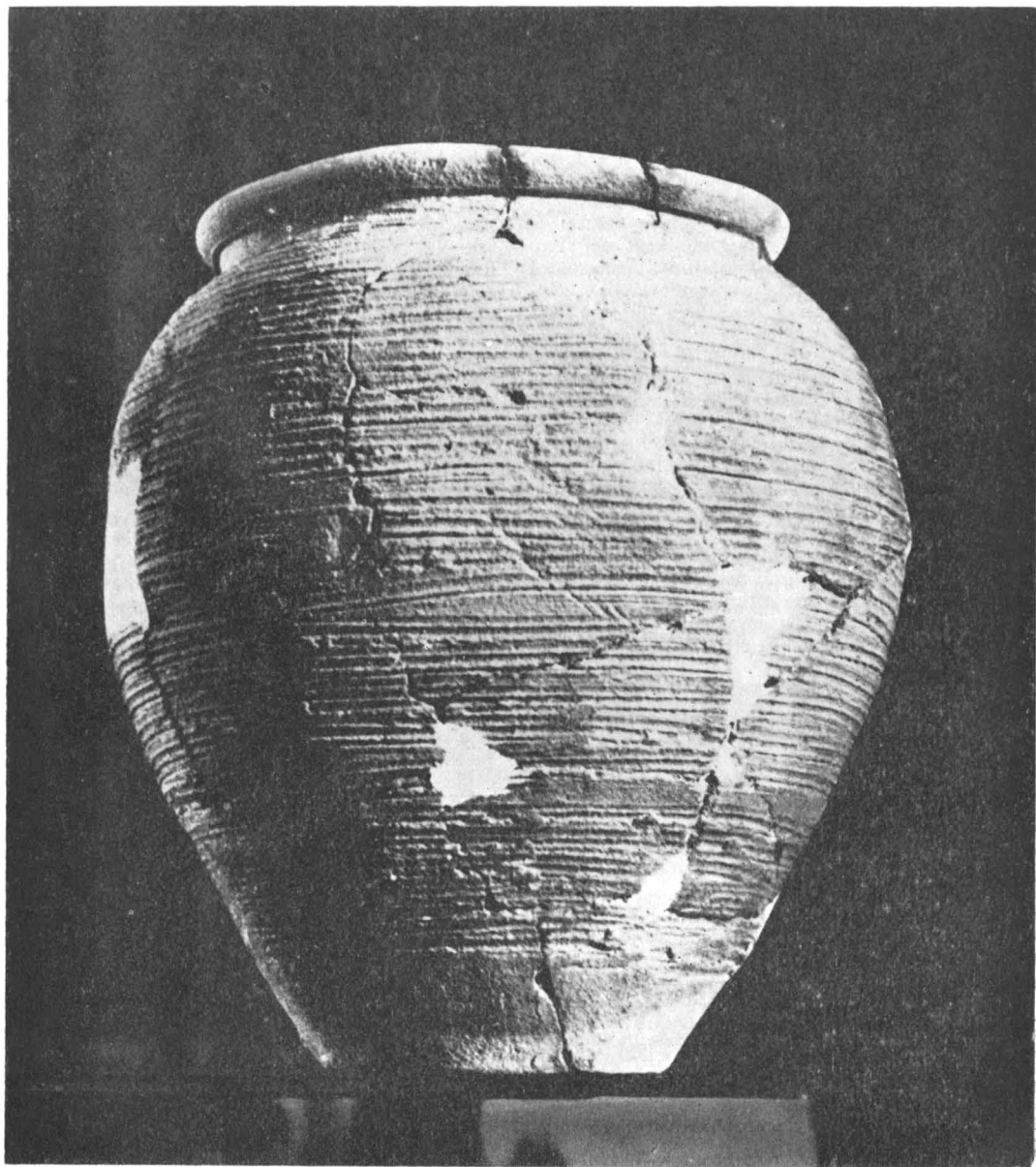

DENSITATEA AȘEZĂRILOR FEUDALE TIMPURII PE TERITORIUL
BUCUREȘTILOR (SEC. IX—XI)*

Panait I. PANAIT

Vas borcan descoperit la Străulești.

Semnificate încă din perioada interbelică sub denumirea Dămăroaia B, date însă de descoperitorul lor în sec. VI—VII¹, vestigiile feudale timpurii cunosc o largă răspândire în bazinul mijlociu al Argeşului. Cercetările efectuate de D. V. Rosetti, îndeosebi pe malurile lacurilor din nordul Bucureştilor, au permis identificarea unor staţiuni arheologice la Herăstrău, Tei, Ziduri între vii şi Fundeni care, plasate pe o suprafaţă relativ restrânsă, vedeau caracterul dens al locuirii medievale de început la Bucureşti². Activitatea intensă a şantierului arheologic Bucureşti, începând din 1953, a lărgit cu mult posibilitatea de cunoaştere a monumentelor datate acum în sec. IX—XI, risipite îndeosebi pe malurile Dimboviţei şi Colentinei³. Orientarea pe coordonate noi a cercetării începuturilor oraşului Bucureşti a permis extinderea pe o arie geografică mai largită şi a investigaţiilor privind perioada premergătoare înfiripării vieţii urbane⁴. Cercetările periegetice şi creşterea numerică a şantierelor arheologice, completate cu descoperiri datorate marilor prefaceri edilitare, urbanistice, pe care cel mai mare oraş românesc le înregistrează în zilele noastre, au creat un câmp imens de studiu privind moştenirea arheologică mai veche sau mai nouă. În prezent se poate considera aproape definitivă cercetarea de suprafaţă a teraselor riului Colentina pe o lungime de cca. 20 km, a celor de pe Dimboviţa de la localitatea Chiajna pînă spre Leordeni, a riului Ciorogirla de la Bragadiru la Jilava, a Sabarului. Cercetări incomplete sînt efectuate pe văile Pasărea şi Tinganu precum şi pe vechile cursuri de apă sau în jurul lacurilor azi dispărute. Un bilanţ statistic, desigur provizoriu, confirmă, în stadiul de faţă, existenţa a 32 staţiuni feudale timpurii pe teritoriul municipiului Bucureşti. Dintre acestea 12 sînt plasate pe Dimboviţa, 12 pe Colentina şi în jurul lacurilor create de riu, 5 pe Ciorogirla şi 3 pe Valea Pasărei⁵. Este de reţinut faptul că în 67 % din acestea au fost întreprinse săpături arheologice atît în perioada interbelică cît şi în cadrul Şantierului arheologic Bucureşti⁶. În 11 puncte, vestigiile istorice sînt cunoscute numai în urma cercetărilor de suprafaţă sau a descoperirilor favorizate de excavaţiile unor cariere pentru procurarea materialelor de construcţie. Studiate într-o perioadă în care însăşi tehnica de cercetare arheologică a cunoscut o complexă evoluţie, monumentele medievale timpurii nu beneficiază în mod uniform de datele necesare formulării unor concluzii certe. De aceea sîntem azi nevoiţi să apelăm cu precă-

dere la investigaţiile făcute îndeosebi după 1953, timp în care rezultatele arheologice s-au bucurat de o largă publicare.

Prima concluzie care se degajă din studierea feudalismului timpuriu la Bucureşti este aceea că toate cursurile de apă, şi îndeosebi cele amintite, au cunoscut locuire omenască în sec. IX—XI⁷. Mărturiile materiale ale acestei perioade sînt atestate în imediata apropiere a cursului de apă, pe terasele joase dar uscate, sau pe boturile de deal create de multimilenara curgere a Dimboviţei pe acest teritoriu. S-a locuit în lunca largă a Colentinei la Băneasa, Străuleşti, Tei, dar şi pe Dealul Grozăveşti sau Dealul Spirii. După densitatea materialelor descoperite, predominantă apare tendinţa stabilirii locuinţei pe terasele joase, în apropierea directă a luciului apei. În general, vetrele primelor comunităţi medievale s-au înfiripat pe terenuri care cunoscuseră şi anterior locuire omenască. Astfel cca. 70 % din staţiunile în care s-au făcut săpături arheologice, descoperindu-se cu această ocazie vestigii din sec. IX—XI, posedă urme de locuire din sec. III—IV şi îndeosebi din sec. VI—VII. Totodată subliniem faptul că în 12 din cele 22 staţiuni care stau în atenţia noastră s-au precizat dovezi de locuire în sec. XIV—XV, etapă de închegare a vieţii urbane la Bucureşti.

Vetrele aşezărilor feudale timpurii din bazinul mijlociu al Argeşului prezintă o largă varietate de aspecte, legate îndeosebi de densitatea locuinţelor pe care le cuprind. Cercetările destul de extinse de la Militari—Cîmpul Boja nu au putut repera decît un singur bordei din sec. X⁸, situaţie înţilnită de altfel şi la Ciurel⁹. Deşi rezultate similare sînt cunoscute şi la Crîngăşi¹⁰, Otopeni¹¹, Giuleşti-Sirbi¹² ele nu pot fi socotite concludente atîta vreme cît săpăturile s-au efectuat pe terenuri deja distruse sau mult răvăşite. Datele obţinute la Străuleşti-Măicâneşti, unde secţiunile arheologice au caroiat plautul ca o reţea destul de densă, ocazie cu care au fost reperate numai două bordeie feudale timpurii¹³, tind să confirme faptul că unele din aceste aşezări se limitau la un număr extrem de restrîns de locuinţe. Dar contemporan cu acest tip de aşezare apare satul alcătuit din mai multe locuinţe, de cele mai multe ori adunate pe o suprafaţă restrînsă. Amintim în acest sens

⁷ Margareta Constantiniu şi Panait I. Panait, *Cercetarea feudalismului timpuriu pe teritoriul oraşului Bucureşti*, în „Materiale de istorie şi muzeografie”, M.I.B., III, p. 7.

⁸ V. Zirra şi Gh. Cazimir, *Unele rezultate ale săpăturilor arheologice de pe cîmpul Boja din cartierul Militari*, în „Cercetări arheologice în Bucureşti”, (Se va cita CAB), M.I.B., 1963, I, p. 63.

⁹ Sebastian Morintz, *Şantierul arheologic Bucureşti*, în „Materiale”, VII, p. 662.

¹⁰ Vlad Zirra şi Margareta Tudor, *Şantierul arheologic Bucureşti-Crîngăşi*, în „Studii şi referate privind istoria României”, Ed. Acad., 1954, I, p. 319.

¹¹ Valeriu Leahu, *Săpăturile arheologice de la Otopeni (II)*, în „Bucureşti”, VII (1969), p. 8.

¹² Idem, *Cercetările arheologice de salvare de la Giuleşti-Sirbi*, „CAB”, I, p. 249.

¹³ Panait I. Panait, *Şantierul Băneasa-Străuleşti. Cercetările din sectorul Măicâneşti (1964—1966). Aşezarea din vremea feudalismului timpuriu*, în „Bucureşti”, VI (1968), p. 65—66.

* Comunicare prezentată la Consfătuirea de lucru a arheologilor din R.S. România, noiembrie 1971.

¹ D. V. Rosetti, *Siedlungen der Kaiserzeit und der Völkerwanderungszeit bei Bukarest*, în „Germania”, XVIII (1934), p. 212.

² Idem, *Din preistoria Bucureştilor*, Buc., 1929 (Harta).

³ „Bucureşti. Rezultatele săpăturilor arheologice şi ale cercetărilor istorice din anul 1953”, Buc., 1954.

⁴ Panait I. Panait, *Începuturile oraşului Bucureşti în lumina cercetărilor arheologice*, în „Bucureşti” M.I.B., 1967, V, p. 13.

⁵ A se vedea anexa 1.

⁶ Vezi Stefan Olteanu, *Evoluţia procesului de organizare statală la est şi sud de Carpaţi în secolele IX—XIV*, în „Studii” Tom. 24 (1971), nr. 4, p. 757—776. (Harta).

descoperirile de la Alba¹⁴ sau pe cele de la Băneasa-Sat unde 6 complexe se înscriu într-o suprafață de cca. 250 mp¹⁵. Nu avem nici un dubiu asupra faptului că stațiunea Băneasa-Sat cuprinde și alte locuințe, unele dintre ele fiind evidente în taluzul Bulevardului N. Bălcescu. Recentele săpături de la Bragadiru II, efectuate de cercetătoarea M. Turcu au surprins 9 locuințe aparținând unei așezări medievale timpurii¹⁶.

Două zone ridică probleme relativ similare și anume malul stîng al râului Ciorogirla, între Bragadiru și Măgurele¹⁷, și porțiunea cuprinsă între Piața Operetei și Institutul Medico-legal, cunoscută în mare sub denumirea de zona Curtea Veche. Elementul caracteristic este dat de abundența vestigiilor arheologice medievale timpurii, distribuite pe suprafețe mari care urmăresc cursurile de apă pe 2—5 km. Întrucît datele privind stațiunea — sau stațiunile de pe Ciorogirla —, sînt obținute îndeosebi prin cercetări periegetice¹⁸, ne vom referi cu precădere la cele din mijlocul Capitalei, zonă de intensă și îndelungată activitate arheologică.

Nucleul medieval al Bucureștilor s-a dezvoltat pe un teritoriu ce păstrează vestigii din sec. IV—VII și îndeosebi X—XI. Aria monumentelor feudale timpurii se înscrie, în lumina cunoștințelor căpătate pînă acum, între Piața Operetei, Pasajul Francez, Bd. 1848, str. Patria și Podul Șerban Vodă. Descoperirile din jurul bisericii Sf. Dumitru ca și cele de pe străzile Soarelui, 30 Decembrie, Șepcari, Bd. G. Coșbuc ș.a. atestă o așezare extrem de întinsă care se confundă în bună parte cu însăși vatra inițială a așezării urbane din sec. XV.

Cercetările din ultimii ani întreprinse în fostul perimetru al Curții domnești au lărgit cu mult datele privitoare la locuirea medievală de început. Densitatea cea mai ridicată a complexelor arheologice se conturează pe terenul cuprins între str. Soarelui—Bd. 1848, zonă ce grupează atît locuințe cît și cuptoare sau gropi de provizii. Un strat gros de pămînt cenușiu închis, bogat în fragmente ceramice și suprapunerii de locuințe semnalate în apropierea bisericii Buna Vestire¹⁹ și pe str. Soarelui, confirmă intensă locuire din sec. X—XI.

Toate locuințele cercetate, unele în condiții foarte anevoioase, sînt bordeie mai mult sau mai puțin adincite. În general podeaua acestora coboară de la 0,50 m, situație întîlnită în str. Soarelui nr. 6, la 0,87 m, așa cum s-a precizat la bordeiul din str. Soarelui nr. 5. Pereții sînt verticali,

fără nici o altă dotare decît, de la caz la caz, stîlpii de lemn puși pentru fixarea pereților și susținerea acoperișului. Toate aceste urme de locuințe conțin o mare cantitate de lemn carbonizat. De fapt, exceptînd locuințele studiate de V. Leahu la Giulești-Sirbi și Otopeni, considerate de descoperitor drept colibe, toate celelalte cunoscute la București sînt locuințe trainice amenajate. În această ordine de idei se impune a aminti locuințele de la Băneasa-Sat sau Alba unde s-au găsit birne masive de stejar carbonizate. Și la Curtea Veche locuințele sînt bine amenajate, lemnul alcătuiind un material de construcție larg folosit. Numai la bordeiul descoperit sub imobilul din str. Soarelui nr. 5 s-a semnalat o mare cantitate de cenușă provenită de la păioasele ce alcătuiau acoperișul. La nici una din aceste locuințe nu s-a constatat vreo încercare de amenajare a podelei cu lipituri de lut.

Bordeiele descoperite la Curtea Veche sînt dotate cu cuptoare sau vetre deschise. Fără a putea face o împărțire certă, datorită faptului că unele locuințe au fost în parte deranjate de fundațiile edificiilor feudale mai tirzii, se poate exemplifica existența acestor procedee de amenajare a instalației de încălzit cu bordeele din Bd. 1848²⁰, cu cele din vecinătatea bisericii Buna Vestire²¹, cu acela surprins în Piața Operetei²², — care au avut în general pe latura de nord cîte un cuptor amenajat într-un bloc de pămînt castaniu crușat — și cu bordeele de la strada Soarelui nr. 5 sau cu cel ce se află prezentat în situ în Muzeul Curții Vechi, care au vetre deschise. În zona Hanului Manuc sînt cunoscute mai multe cuptoare în aer liber, pentru piine. De altfel, din acest punct de vedere, situația este similară așezării de la Dridu, unde cuptoarele în aer liber apar pe laturile locuințelor²³. Dimensiunile lor sînt aproape identice, diametrul vetrelor fiind de 1,16 m și respectiv 1,24 m.

Ceea ce constituie o caracteristică a locuințelor de la Curtea Veche este cantitatea imensă a materialului ceramic descoperit în fiecare dintre acestea. La bordeele din str. Soarelui nr. 6, fragmentele de vase au apărut ca o pinză densă, formată la 10—15 cm deasupra pămîntului. Ceramica cu decor striat este net predominantă. Astfel, dacă la Alba procentul ceramicii cu decor în lustru este de 37—40%²⁴ la B 3 de exemplu, de la Curtea Veche procentul este de numai 4%. Ceea ce au adus nou ultimele cercetări a fost descoperirea

¹⁴ Panait I. Panait, *Săpăturile de la Bucurestii Noi, 1960. Sectorul Alba*, în „C.A.B.”, I, p. 104—124.

¹⁵ Margareta Constantiniu și Panait I. Panait, *O așezare feudală timpurie la Băneasa-Sat*, în „C.A.B.”, II, 1965, p. 98—140.

¹⁶ Săpături inedite.

¹⁷ Petre I. Roman, *Valorificarea în clasă a cercetărilor de istorie locală*, în „S.A.I.”, Buc., 1964, VI, p. 377. Autorul amintește de resturile materiale datînd din sec. X—XI găsite în zona Măgurele.

¹⁸ Cercetările au fost efectuate în colaborare cu arheologul Petre Roman.

¹⁹ Informații primite de la cercetătorul D. V. Rosetti.

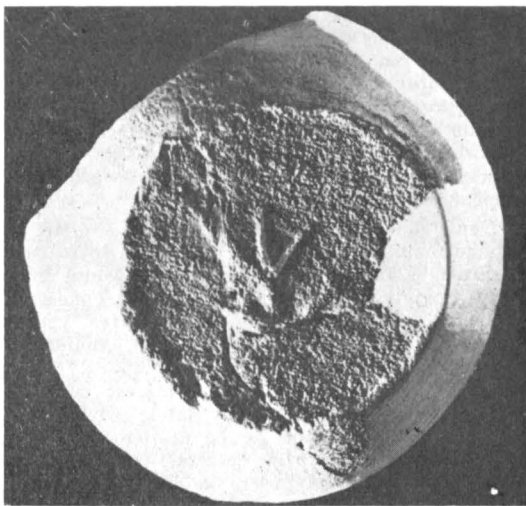
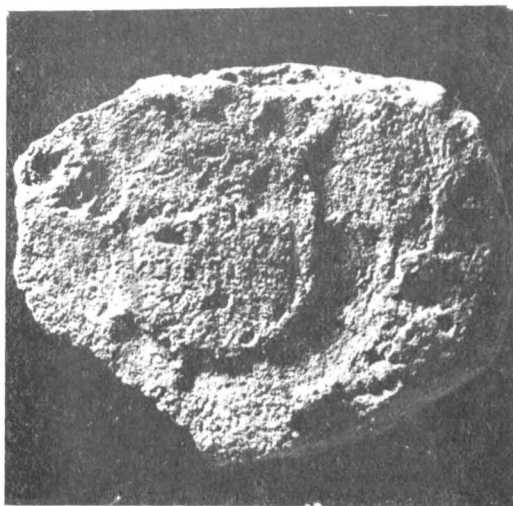
²⁰ Panait I. Panait, *Observații arheologice pe șantierul de construcții din Capitală*, în „C.A.B.”, p. 139—140.

²¹ D. V. Rosetti, *Curtea Veche*, în „Bucureștii de odinioară” p. 153, fig. 47.

²² P. I. Panait, *Însemnări arheologice pe șantierul de construcții din București (I)*, în „București”, Buc., 1969, VII, p. 30.

²³ Ion Nestor, *Contributions au problème des proto-roumains*, în „Dacia”, N.S., 1958, II, p. 374; vezi și Eugenia Zaharia, *Săpăturile de la Dridu*, Buc., 1967, p. 74.

²⁴ P. I. Panait, *op. cit.*, în C.A.B., I, p. 125.

Mărci pe un vas borcean descoperite la Curtea Veche.

în B 5 din str. Soarelui a mai multor borcane cu toartă sau urechiușe de suspendare. Întilnite pînă acum numai la vasele cu decor în lustru, aceste elemente confirmă faptul că întreaga ceramică, atît cea cu decor în striuri cît și cea cenușie, emană din aceleași centre de olărie locală.

Una din problemele cele mai spinoase privind feudalismul timpuriu pe teritoriul Bucureștilor este plasarea în timp a vestigiilor materiale aparținînd acestei perioade. În principiu, toți cei care s-au ocupat de atari monumente au admis, în mare, răstimpul dintre sec. IX—XI sau sec. X—XI. Este îndoielnic faptul că cele mai vechi mărturii, și anume acelea de la Alba, pot fi atribuite jumătății a doua a sec. IX, unul din argumentele esențiale fiind de data aceasta cantitatea mare de vase cu decor în lustru²⁵. Alte așezări, ca aceea de la Băneasa-Sat, înregistrează o scădere a acestei categorii ceramice. În unele din locuințele studiate acolo s-a găsit numai 6 % sau 10—15 % ceramică așa-numită cenușie²⁶. Procentul cel mai scăzut se cunoaște însă la Curtea Veche, unde vasele celei de a doua mari categorii ceramice apar aproape simbolic. Au dispărut amforele, vasele globulare înalte, cele ușor tronconice de la Alba. Ceramica cenușie de la Curtea Veche cuprinde vasul borcean bombat, scund, a cărui pastă și tehnică de modelare sînt inferioare. O situație statistică făcută asupra materialelor găsite în trei bordee din str. Soarelui atestă o surprinzătoare constanță a decorului în val de pe umărul vaselor (60—62 %) și a celui obținut prin împunsături (32—37 %). Tendința generală în ceea ce privește decorul exterior este degradarea cîmpului de striuri, realizarea unor șanțuiri mai larg dispuse, într-un

ritm neglijent urmărit. Apariția oalei cu toartă sau urechiușe, asemănătoare unor vase descoperite la Capidava în nivelul I, nivel ce începe cu momentul circulației emisiunilor monetare ale împăratului Ioan Tzimiskes²⁷, plasează unele din complexe de locuire de la Curtea Veche în plin veac XI.

Se cuvine a menționa acum faptul că teritoriul Bucureștilor și împrejurimile sale au cunoscut o intensă circulație monetară și în sec. XI—XIII, atestată prin descoperiri de tezaure sau piese izolate. Din cele șapte puncte, unde se cunosc atari izvoare istorice, patru se plasează în zone în care sînt atestate vestigii arheologice dridoide. Este vorba de Ciurel²⁸, Podul Mihai Vodă²⁹, Institutul Medico-legal³⁰, Floreasca³¹. Este greu de presupus că fiecare din aceste piese a aparținut unor indivizi nomazi de tipul călăreților atestați prin mormintele de la Lacul Tei, Jilava sau Tângiru³², după cum discutabilă rămîne dispariția bruscă a ceea ce sec. IX—XI a cunoscut atît de pregnant în cultura materială. Ceea ce rezultă în mod incontestabil este faptul că zona viitorului oraș ilfovean a înregistrat încă din feudalismul timpuriu o aglomerare de așezări, cea mai întinsă, mai durabilă în timp, mai bogată în monumente fiind zona Curtea Veche, centrul urban al Bucureștilor.

²⁷ Gr. Florescu, R. Florescu și P. Diaconu, *Capidava* Buc., 1958, I, p. 196, 228.

²⁸ Octavian Iliescu, *Despre un tezaur de monede bizantine din vremea Comnenilor găsit la București*, în „SCN”, Buc., 1960, III, p. 493—495.

²⁹ Gheorghe Cantacuzino, *O mare locuință feudală descoperită prin săpături arheologice în București*, în „CAB”, II, p. 336.

³⁰ Informații primite de la cercetătoarea Iulia Constantinescu

³¹ „Bucureștii de odinioară”, p. 34.

³² *Ibidem*.

²⁵ Eugenia Zaharia, *op. cit.*, p. 87.

²⁶ Margareta Constantiniu și Panait I. Panait, *op. cit.*, „C.A.B.”, II, p. 132.

Nr. crt.	Denumirea stațiunii	Riul	Forma terenului			Mod de descoperire		Vestigii	
			Martor de terasă înaltă	Terasă înaltă	Terasă joasă	Săpături	Periegeze	Anterioare	Posterioare
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Giulești	Dimbovița	—	da	—	da	—	III—IV	XVIII
2	Giulești - mănăstire	„	—	da	—	—	da	?	XVIII
3	Giulești-Sirbi	„	—	—	da	—	da	?	—
4	Cringași	„	—	—	da	da	—	IV	—
5	Militari-Boja	„	—	da	—	da	—	VI—VII	XV
6	Ciurel	„	da	—	—	da	—	VI—VII	XIV
7	Dealul Grozăvești	„	da	—	—	da	—	—	XIV
8	Dealul Spirii	„	da	—	—	da	—	VI—VII	XV
9	Piața Operetei	„	—	—	da	da	—	—	XV
10	Zona Curtea Veche	„	—	—	da	da	—	VI—VII	XIV
11	Cartierul Vitan	„	—	—	da	da	—	VI—VII	XV
12	Dealul Piscului	„	da	—	—	da	—	VI—VII	—
13	Mogoșoaia	Colentina	—	—	da	—	da	?	?
14	Străulești-Măicânești	„	—	—	da	da	—	VI—VII	XIV
15	Străulești Vatra Nouă	„	—	—	da	—	da	?	XVII
16	Alba	„	—	—	da	da	—	—	XVIII
17	Băneasa-Sat	„	—	da	—	da	—	—	XVIII
18	Dămăroaia	„	—	—	da	da	—	VI—VII	XIV
19	Tei	„	—	—	da	da	—	IV	XIV
20	Herăstrău	„	—	—	da	da	—	IV	—
21	Pipera	„	—	—	da	—	da	IV	XIV
22	Ziduri între vii	„	—	—	da	da	—	IV	XV
23	Fundeni	„	—	da	—	da	—	VI	XVIII
24	Pantelimon-Spital	„	—	da	—	—	da	VI—VII	—
25	Bragadiru II	Ciorogirla	—	—	da	da	—	—	—
26	Virteju	„	—	—	da	—	da	VI—VII	XIV
27	Nefliu	„	—	—	da	—	da	?	?
28	Măgurele	„	—	—	da	—	da	—	?
29	Jilava	„	—	da	—	da	—	VI—VII	—
30	Otopeni	Pasărea	—	—	da	da	—	VI—VII	XVIII
31	Ștefănești	„	—	—	da	—	da	?	?
32	Afumați	„	—	—	da	—	da	?	?

R É S U M É

РЕЗЮМЕ

Les vestiges féodaux précoces, déjà signalés sous le nom de Dămăroaia B entre les deux guerres mondiales, sont largement répandus dans le bassin moyen de la rivière Argeș. Les périégèses et les fouilles archéologiques effectuées à Bucarest ont permis de préciser 32 stations féodales précoces. Elles sont situées sur les berges des rivières Dimbovița (12), Colentina (12), Ciorogirla (5) et sur la vallée Pasărea (3). Donc tous les cours d'eau qui traversent le territoire de Bucarest ont été habités pendant les siècles IX—XI. La plupart de ces villages (environ 70%) se sont développés sur des surfaces habitées au cours des siècles VI—VII. Le nombre des habitations — huttes sous terre et en plus petit nombre maisons à la surface — est très variable, certains sites enregistrant 1—2 habitations. En d'autres cas, le nombre d'habitations est beaucoup plus grand, par exemple à Bragadiru II, village de Băneasa. Le site le plus étendu et peuplé est celui de Curtea Veche, qui est situé sur une bande de terrain de la terrasse inférieure de la Dimbovița, entre la place Splaiului et le pont Șerban Vodă. On y a découvert seulement des demi-huttes dotées de fours ou de foyers ouverts. Dans chaque habitation on a trouvé en grande quantité des fragments céramiques provenant exclusivement de vases-bocal à décor strié. La céramique à décor lustré ou à cannelures représente à peine 4% du nombre total de récipients découverts à Curtea Veche. Dans les deux demi-huttes fouillées sur la rue Soarelui, on a signalé des vases-bocal à décor strié, avec oreilles ou anses. L'on signale aussi des monnaies datant des siècles XI—XIII, qui se trouvent dans une zone d'intense peuplement Dridu.

Отмеченные ещё в период между двумя Мировыми войнами под названием Дэмэроая В, следы раннего феодального периода очень распространены в бассейне среднего Арджеша. Вследствие некоторых исследований и археологических раскопок в Бухаресте были уточнены 32 поселения раннего феодального периода. Они находятся по берегам рек Дымбовица (12), Колентина (12), Чорогирла (5), Валия Пасэря (3), что говорит о том, что берега рек, омывающие территорию Бухареста были заселены в IX—XI вв. Большинство из этих поселений возникли на территориях, заселённых ещё в VI—VII вв. (около 70%). Число жилищ (землянки и надземные постройки) варьирует, некоторые из поселений насчитывают лишь 1—2 дома. В других местах, как например: Брагадиру II, деревня Бăнеаса—число жилищ намного больше. Самое большое и самое населённое поселение было в Куртя Веке, которое занимало площадь начиная с нижней террасы Дымбовицы и Площади Сплайулуй и доходило до Подулу Шербан Вода.

Здесь были найдены лишь полудземлянки с очагами в земле или на её поверхности. В каждом из этих жилищ было найдено большое количество керамики, представляющей собой осколки сосудов-банок с полосатым рисунком. Керамика с эмальцевым или насечным рисунком составляет лишь 4%. В двух исследуемых полудземлянках на улице Соарелуй были найдены сосуды-банки с полосатым рисунком, с ушками или ручками. В сообщении говорится о монетах XI—XIII века, найденных в густо-заселённой Дридоической зоне.